

Fødevarestyrelsen
E-mail til Nina Læssø Jakobsen

Hellerup, den 9. oktober 2014

KJ/ks
e-mail: kj@dsk.dk

Hørings svar vedrørende udkast til bekendtgørelse om mærkning

DSK har gennemgået Fødevarestyrelsens forslag til ny bekendtgørelse om mærkning og fremsender hermed vore kommentarer.

I § 4 er angivet, at nettoindholdet "... kan angives .... i det metriske system.". Vi må gå ud fra, at der i Danmark *skal* bruges det metriske system, og at angivelse i f.eks. ouze eller pund som eneste angivelse ikke er tilstrækkeligt. Vi mener derfor, at ordet "kan" skal ændres til "skal". Det vil formodentlig være tilladt at angive mængden både i f.eks. g og ouze, og i så fald vil det være hensigtsmæssigt, at det stod i teksten.

I § 5 er en særregel vedrørende nettovægt for sukker, som er undtaget fra de sædvanlige regler, hvis nettoindholdet er under 20 g. DSK ser ikke nogen grund til at bibeholde denne særregel for sukker, da der i forvejen i 1169 er undtagelser for små pakninger, som sukker i givet fald vil falde ind under.

I § 6 er angivet, at færdigpakkede, dybfrosne fødevarer skal mærkes med "datoen for mindste holdbarhed ledsages (skal det ikke være "ledsaget"?) af det tidsrum, i hvilket fødevareren kan opbevares af modtageren, og af angivelsen af opbevaringstemperatur eller krav til opbevaringsudstyr".

Formålet har formodentlig fra gammel tid været at angive, hvor længe man kan opbevare varen, hvis den *ikke* opbevares ved $\div 18^{\circ}\text{C}$, og informationen har sikkert været relevant, dengang mange forbrugere ikke havde dybfrysere men kun f.eks. et isterningrum i køleskabet. DSK finder dog ikke denne regel relevant mere, og vi kan desuden konstatere, at mange dybfrosne produkter ikke er mærket med denne oplysning, og vi er ikke bekendt med, at det sanktioneres. DSK mener derfor, at denne regel bør slettes.

Alternativt vil vi gerne have oplyst, om en angivelse af holdbarheden alene ved $\div 18^{\circ}\text{C}$ af Fødevarestyrelsen anses for at overholde denne regel.

I § 10, stk. 4 er en regel om "...produkter, der sælges i løs vægt". Mon ikke der menes uindpakkede, så vil det være et ord, der stemmer overens med terminologien i de nye regler.

de samvirkende købmænd

I § 13, stk. 1 er anført, at de omhandlede oplysninger kan gives til forbrugerne "via elektronisk medie (fjernkommunikationsteknik)." Vi er naturligvis interesserede i, at butikkerne skal kunne bruge f.eks. informationsskærme i butikkerne, hvor forbrugerne selv – ved at trykke på billeder eller navne på produkter – kan få oplysninger, herunder om ingredienser/allergene ingredienser. Men er referencen til fjernkommunikationsteknik korrekt i denne sammenhæng? Definitionen i 1169 lyder: "»fjernkommunikationsteknik«: Ethvert middel, som uden leverandørens og forbrugerens samtidige tilstedeværelse kan anvendes med henblik på indgåelse af en aftale mellem disse parter." I forbindelse med information om varerne i butikken indgås der vel ikke nogen aftale, som der menes i definitionen. Vi formoder, at definitionen er formuleret med henblik på fjernsalg (altså ikke salg i en fysisk butik, hvor forbrugeren står).

I § 13, stk. 2 er omtalt et skilt med oplysning om, "... at yderligere information om allergene ingredienser kan fås på forespørgsel.". Men som det fremgår af det udkast til vejledning om allergen-reglerne, som har været til høring, kan man vælge at oplyse om alle ingredienser i stedet for alene at oplyse allergenerne. Hvis man vælger at oplyse alle ingredienser i fødevaren, er det ikke et krav, at personalet kan udpege de allergene ingredienser. Flere af vore kæder vil gerne vælge løsningen med at oplyse alle ingredienser, og de ønsker derfor på skiltet at anføre, at oplysninger om ingredienser kan fås hos personalet (eller tilsvarende formulering). Hvis der på skiltet står, "Oplysning om allergener kan fås ....", får man indtryk af, at personalet ved, netop hvilke ingredienser der er allergene – og det gør de jo ikke nødvendigvis. DSK finder derfor, at en formulering på skiltet vedrørende allergener kan være misvisende, hvis man oplyser alle ingredienser. Kæderne frygter, at forbrugere og tilsynsførende vil kræve, at personalet kan udpege allergenerne, hvis skiltet henviser til allergener. Derudover finder vi, at det er meget bedre forbrugerinformation at oplyse alle ingredienser. DSK opfordrer derfor til, at der bliver fleksibilitet vedrørende formulering på skiltet, således at de, der vælger at oplyse alle ingredienser, kan henvise til ingredienser, og de, som vælger alene at oplyse allergenerne, kan henvise til det.

I § 13 skulle stk1 sikkert være stk. 2 og så fremdeles.

I § 14 angives, at krav om skriftstørrelse og fremhævelse af allergener ikke gælder for de fødevarer, der omtales i § 13. Det er klart, at hvis man alene oplyser om allergenerne i en fødevarer, giver det ikke mening at fremhæve disse. Men som nævnt, fremgår det af det udkast til vejledning om allergen-reglerne, som har været til høring, at man kan vælge at oplyse om alle ingredienser i stedet for alene at oplyse allergenerne. Hvis man vælger at oplyse alle ingredienser i fødevaren, f.eks. på en hyldeforkant eller opslag ved varen, er der så heller ikke krav om, at allergenerne skal være fremhævet i ingredienslisten? Samme spørgsmål for en situation, hvor personalet opfylder oplysningskravet ved at vise kunden et datablad eller lignende, hvor ingredienslisten er angivet, eller hvis kunden selv f.eks. på en skærm i butikken kan finde ingredienslisten. Er der krav om, at allergenerne i disse situationer skal være fremhævet? Det bør fremgå klart af teksten, om det er eller ikke er et krav.

Hvis man for varer, der er pakket med henblik på direkte salg, vælger at sætte en ingrediensliste på varen, selvom det ikke er et krav, hvilke krav vil der så gælde for denne ingrediensliste? Svaret plejer at være, at der gælder samme krav, som hvis ingredienslisten havde været obligatorisk. Men er det så også et krav, at allergenerne fremhæves, og gælder kravet om skriftstørrelse? Af teksten i § 14 kunne man godt få indtryk af, at de to krav ikke gælder i den situation.

Bør det ikke tydeligere fremgå, at de fødevarer, der er pakket til direkte salg, og som er omhandlet i §§ 13 og 14 kun er de, som sælges samme dag, som de er pakket. For fødevarer, pakket til direkte salg, og som sælges mere end én dag, er der jo helt andre krav, som beskrevet i § 15.

I § 15 angives, at fødevarer fremstillet, pakket og solgt i samme butik er undtaget fra krav om både ingrediensliste, Quid og næringsdeklaration. Det er DSK meget tilfreds med, da det så fortsat er muligt at sælge denne type varer hos vore medlemmer. Der er dog stadig et problem med sådanne varer, f.eks. smørrebrød, som leveres fra en detailbutik til en anden nærliggende detailbutik, og der er brug for en undtagelse for disse varer. DSK ønsker snarest muligt en dialog om, hvordan dette problem kan løses.

I § 15, stk. 2 opfordrer vi til, at der tilføjes, at der ved mundtlig information ikke er krav om, at ingredienserne skal oplyses i faldende orden efter vægt.

I § 15, stk. 3 er angivet undtagelser vedrørende skriftstørrelse og fremhævelse af allergener, hvis oplysningerne "... udleveres skriftligt ..". Anser Fødevarestyrelsen en ingrediensliste, angivet sammen med den øvrige mærkning på varen, for en "udlevering"? Eller sagt på en anden måde; hvis man for disse varer vælger at angive ingredienslisten på varen, selvom det ikke er et krav, er det så ikke et krav at allergenerne er fremhævet?

I dag tolkes reglerne os bekendt sådan, at hvis man vælger at angive ingredienslisten på varen, gælder de samme regler, som hvis den havde været obligatorisk, det vil sige blandt andet i faldende orden. For de varer, hvor det er praktisk muligt at anføre ingredienslisten på varen (det vil sige, hvis den ikke er for lang som f.eks. for smørrebrød), er det i mange tilfælde lettere for både forbrugere og personale, at ingredienslisten står på pakken. Imidlertid kan kravet om faldende orden være et problem, således at man må undlade at sætte ingredienslisten på, hvis det er meget svært at angive den korrekte rækkefølge. Hvis man havde mulighed for at angive ingredienserne uden krav vedrørende rækkefølgen, ville flere butikker formodentlig gøre det.

I § 18 er angivet en undtagelse for lot nr. for "Konsumis i individuelle portioner, hvis oplysningen gives på gruppeemballagen". Vi foreslår at erstatte ordet "gruppeemballage", med "den emballage, hvori de individuelle portioner er pakket".

I § 19 skal vel tilføres noget om "Bedst før"?

I § 21 er angivet regler vedrørende mærkning af engroseballager med dybfrosne fødevarer, og konsumis er undtaget herfra. DSK finder det mærkværdigt, at konsumis er undtaget.

I § 24 undtages fisk, solgt fra fiskefartøj til forbruger, for reglerne i forordning 1379/2013. Men der er formodentlig andre mærkningsregler vedrørende fisk, som det vil være nødvendigt at undtage fra, hvis denne type salg fortsat skal kunne finde sted. Det er endvidere uklart, om maksimalgrænsen på 50 Euro pr. dag er pr. forbruger eller pr. fiskefartøj.

I § 26 ophæves bekendtgørelse 1308 undtaget § 78, stk. 6, som lyder: "Produkter, som ikke opfylder kravene ....., men som er mærket før 1. juli 2004, må sælges, indtil lagrene er udtømt". Produkter, som er mærket før 1. juli 2004 er formodentlig – og forhåbentlig – ikke på markedet mere, og DSK opfordrer til at slette denne undtagelse, så nævnte regel ophæves nu sammen med resten af bekendtgørelsen.

I § 26 undtages endvidere § 2, stk. 2 i ændringsbekendtgørelse nr. 448 af 5. maj 2014 til bekendtgørelse nr. 1308 af 14. december 2005 om mærkning m.v. af fødevarer fra ophævelsen. DSK opfordrer til, at denne regel i stedet indskrives i den nye bekendtgørelse, da det virker meget rodet at bibeholde en enkelt regel fra en i øvrigt ophævet bekendtgørelse.

Skulle vore bemærkninger give anledning til spørgsmål, står vi naturligvis gerne til rådighed.

Med venlig hilsen

Kirsten Jacobsen
Seniorkonsulent